

2. ročník

1. Súborná skúška z latinského jazyka

Písomná klauzúrna skúška

Morfológia a syntax latinského jazyka

2. Čítanie autorov

Cicero

Sallustius

Morfológia a syntax latinského jazyka

MORFOLÓGIA (tvaroslovie)

1. Základné poznatky z náuky o slove. Podstatné mená – gram. kategórie, skloňovanie substantív.
2. I. a II. deklinácia.
3. 3. deklinácia.
4. 4. a 5. deklinácia.
5. Nesklonné, neúplné, nadbytočné, grécke.
6. Prídavné mená, odchýlky, nepravidelnosti, zvláštnosti.
7. Stupňovanie adjektív.
8. Zámená.
9. Číslovky.
10. Slovesá – verbum finitum, infinitum. Prézenty kmeň, perfektný supínový. Charakteristické príznaky časov a spôsobov. Osobné koncovky.
11. Tvorenie neurčitých slovesných tvarov. Niektoré osobitné slovesné tvary. Deponentia a semideponentia
12. Neúplné slovesá. Neosobné slovesá.
13. Nepravidelné slovesá.
14. Príslovky.
15. Predložky.
16. Spojky a citoslovčia.

SYNTAX

Pádová syntax

1. Podmet a prísudok, zhoda s jedným podmetom, zhoda s viacerými podmetmi.
2. Prívlastok – zhodný, nezahodný. Prístavok.
3. Doplnok – zhodný, nezahodný. Predmet.
4. Význam a využitie pádov. Predmetový akuzatív – akuzatív vonkajšieho predmetu.
5. Akuzatív vnútorného predmetu, akuzatív dvojakeho predmetu.
6. Doplnkový akuzatív, akuzatív príslovkového určenia. Zvolací akuzatív.
7. Genitív prívlastkom a doplnkom: prívlastňovací, vysvetľovací, subjektový, objektový.
8. Genitív a ablatív vlastnosti a ceny. Partitívny genitív.
9. Genitív predmetom – genitív memoriae, criminis. Genitív pri neosobných slovesách, interest, refert.
10. Datív predmetom.

11. Voľný datív: prospechový, zreteľový, etický, pôvodový, privlastňovací. Účelový datív. Datívom vyjadrené príslovkové určenie a prívlastok.
12. Ablatív. Vlastný ablatív – odluky, pôvodu, prirovnávací.
13. Inštrumentálny ablatív – prostriedku alebo nástroja, spôsobu.
14. Ablatív sprievodu, vzťahu, miery, príčiny.
15. Lokálny ablatív – miesta, času
16. Menné slovesné tvary ako vetné členy. Infinitív podmetom a predmetom.
17. Akuzatív s infinitívom, ACI podmetom, predmetom
18. Nominatív s infinitívom. Supínium a participium.
19. Spojité a nespojité participium.
20. Gerundium a gerundívum.
21. Väzba mien miest.

Vetná a súvetná syntax

1. Slovesné rody.
2. Slovesné časy.
3. Slovesné spôsoby – indikatív a imperatív.
4. Konjunktív.
5. Druhy jednoduchých viet - prehľad.
6. Zložená veta: priraďovacie a podrad'ovacie súvetie – prehľad. Časy vo vedľajších vetách – indikatívne vety.
7. Konjunktívne vety. Prehľad pravidiel o súslednosti časov a poznámky k nej.
8. Vedľajšie vety konjunktívne závislé od menného slovesného tvaru a od inej vety konjunktívnej. Konjunktív cudzej mienky. Konjunktív nepriamej závislosti. Zvratné zámeno vo vedľajších vetách konjunktívnych.
9. Nepriame otázky.
10. Účelové vety.
11. Zabraňovacie a obavné vety.
12. Účinkové vety.
13. Vety so spojku quin.
14. Časové vety.
15. Dôvodové vety.
16. Podmienkové vety, podmienkové spojky, podmienkové vety želacie.
17. Podmienkové súvetia v závislosti.
18. Prípustkové a prirovnávacie vety.
19. Vzťažné vety – indikatívne, konjunktívne a ich zvláštnosti. Vzťažné pripojenie hlavných viet.
20. Nepriama reč.
21. Záporky.

Štátnicové otázky sú koncipované podľa gramatiky: Špaňár J. – Horecký, J.: **Latinská gramatika**. Bratislava: SPN 1993 (alebo iné vyd.) a to tak, že v otázke zo syntaxe sú obsiahnuté podotázky z pádovej aj vetnej syntaxe, ku ktorým sa pripája jedna otázka z morfológie, napr.:

Morfológia:

4. a 5. deklinácia

Syntax:

A. Voľný datív: prospechový, zreteľový, etický, pôvodový, privlastňovací. Účelový datív. Datívom vyjadrené príslovkové určenie a prívlastok.

B. Účinkové vety.

Čítanie autorov

1. Cicero - *In Catilinam I* (podľa penza)
2. Sallustius - *De Catilinae coniuratione* (podľa penza)